

Parohia Mărtisor Foaie de duminică

Anul IV nr. 31 (186)
9 August 2015

Duminica a 10-a după Rusalii
(Vindecarea lunaticului)

www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

*"În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-L: **Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău**, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: **O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi?... Aduceți-l aici la Mine.** Și Iisus l-a certat și **demonul a ieșit din el** și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, l-au zis de o parte: **De ce noi n-am putut să-l scoatem?** Iar Iisus le-a răspuns: **Pentru puțină voastră credință.** Căci adevărat grăiesc vouă: **Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post.** Pe când străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: **Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.**" (Matei 17, 14-23)*

"Și l-am dus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece."

Sfânta Scriptură arată că acest om avea o credință slabă, ceea ce se poate vedea din mai multe locuri; din cuvintele lui Hristos: *toate sunt cu puțință celui ce crede* (Mc. 9, 23) și din faptul că tatăl însuși, apropiindu-se, spune: *Ajută necredinței mele* (Mc. 9, 24). Totodată, se mai poate vedea și din porunca Domnului: *să nu mai intri în el* (Mc. 9, 25) și din ceea ce i-a spus tatăl lui Hristos: *Dar de poți* (Mc. 9, 22). Dar poate veți spune: *Dacă necredința sa a fost motivul pentru care diavolul nu a ieșit din băiat, de ce mai învinuiește pe ucenici?* Pentru a le arăta că ei întotdeauna pot **tămădui pe cei bolnavi, chiar dacă nimeni nu-i aduce având credință că se vor vindeca**. Precum adeseori credința celui care a adus pe cel bolnav a fost suficientă pentru ca acesta să primească vindecare, chiar și de la slujitori mai mici ca însemnătate, tot așa, **puterea slujitorului a fost adesea suficientă pentru a săvârși o minune, chiar dacă cei ce-l aduceau pe bolnav nu credeau că se va vindeca**. Amândouă cazurile sunt aflate în Sfânta Scriptură. Corneliu [sutașul], împreună cu cei ai casei lui au adus asupra lor prin credință puterea Sfântului Duh, iar în timpul lui Elisei, când nimeni nu a crezut, un mort a fost înviat (2 Reg. 13, 21).

"O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l aici la Mine"

Privește **nesăbuița acestui om** și într-un alt loc; înaintea tuturor celor aflați acolo, el îi învinuiește pe ucenici zicând *l-am dus la ucenicii, Tăi și n-au putut să-l vindece*. Însă Iisus a respins aceste învinuiri **înaintea tuturor și i-a arătat că este mai mult vina sa**, zicând: *O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi?* Hristos nu se adresează doar tatălui, ci ca să nu-l supere, se adresează tuturor iudeilor. Se prea poate ca oamenii să se fi apucat să cugete lucruri rele despre ucenicii Domnului, dacă acesta nu le-ar fi luat apărarea.

Dar atunci când spune „*până când voi fi cu voi*”, Domnul arată cât de plăcută Îi este moartea și că dorește se plece de aici. Tânjește după plecare. **Grea pentru El este șederea cu iudeii și nu răstignirea.**

Hristos nu a acceptat plângerile lor, dar în schimb ce a spus? A spus: *Aduceți-l aici la Mine*, și-l întreabă mai departe: *De cât timp este așa?* Astfel, Hristos împlinește două lucruri deodată: **apără pe ucenici și duce pe om spre o credință mai puternică, că va exista un sfârșit al necazurilor sale și fiul său va fi vindecat. Iisus lasă pe băiat să se chinuiască**, nu pentru a se lăuda (atunci când mulțimea s-a adunat, El a izgonit demonul), **ci pentru tatăl băiatului, ca atunci când va vedea pe demon izgonit doar cu Cuvântul lui Hristos, măcar astfel, dacă într-un alt chip nu este cu puțință, să ajungă să creadă în minunea ce era pe cale să se petreacă.**

"Iar Iisus le-a răspuns: „Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință”.

Ucenicii par să fie cuprinși de frică și de spaimă că au pierdut harul care li se dăruise. Ei primiseră puterea asupra duhurilor necurate și de aceea, au mers la El deoparte și l-au întrebat, nu din rușine (pentru că dacă deja se aflase și au fost criticați, ar fi fost de prisos să se facă de rușine și prin cuvintele lor), ci pentru că ceea ce urmau să-L întrebe era lucru mare și o taină în același timp.

Hristos ce spune? Spune că: *Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici dincolo”, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.* Și dacă vei întreba: **Ce munte au mutat apostolii?**, îți voi spune că ei, **înviind pe morți, au făcut lucruri mai mari decât să mute munții. Căci a muta un munte și a muta moartea dintr-un trup nu pot fi asemănat.** Se spune că după ei, și alți sfinți mai mici decât ei au mutat munți atunci când a fost nevoie. Dar dacă nu a fost nevoie, nu le căutați vină în asta.

(Sf. Ioan Gură de Aur, Evanghelia după Matei, Omilia 57.3, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

Cred că suntem obligați să cercetăm și faptul că **Iisus a fost dat în mâinile oamenilor, nu de către oameni** în mâinile altor oameni, **ci de către puterile în mâinile căroră Tatăl L-a dat pe Fiul Său pentru noi toți. Chiar prin faptul de a fi dat și de a veni sub puterea celor în mâinilor căroră a fost dat, Iisus a surpat pe cel ce are stăpânirea morții.** Căci, prin moartea Sa a surpat pe cel ce are stăpânirea morții, **adică pe diavolul ca să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața** (Evr. 2, 15-16).
(Origen, Comentariu la Matei 13.8, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

"În general trebuie să ne apropiem la Sfânta Împărtășanie având conștiința nevredniciei noastre. Hristos cere de la noi zdrobire și smerenie. Atunci când există ceva care ne deranjează conștiința, trebuie s-o aranjăm. Dacă, de pildă, ne-am certat cu cineva, trebuie să ne împăcăm cu el și după aceea să ne împărtășim."
Sf.Paisie Aghioritul (1924 – 1994)

10 august – Sf. Mc. Lavrentie (Laurentiu) arhidiaconul, Sf.Xist episcopul Romei, si Ipolit

Sfântul Xist era grec din naștere și studiasse filozofia la Atena înainte de a veni să fie instalat episcop la Roma sub domnia împăratului Valerian în vremea pontificatului Sf.Ștefan I (253-257, prăznuit la 3 august). Împăratul a publicat un edict interzicând practicarea în public a cultului creștin și cerea tuturor clericilor să se închine zeilor, amenințându-i cu exilul. Persecuția a sporit și a fost decretată execuția Episcopilor, Preoților și Diaconilor în baza simplei constatări a identității lor. Sf.Xist a fost arestat și condus, după un prim interogatoriu, la renumita închisoare Mamertine (unde au fost închiși și Sf.Ap.Petru și Pavel). Pe drum, arhidiaconul său Lavrentie l-a întâlnit și i-a reproșat: **"Unde te duci, Părinte, fără fiul tău? Ce jertfă te pregătești să aduci fără Diaconul tău? M-ai găsit cumva nedemn de aceasta? Vei refuza tu să-ți fie alături pentru a-și vărsa sângele pe cel pe care l-ai primit întru Sfintele Taine?"**. Episcopul îi răspunse: **"Nu fiule, nu te părăsesc, dar lupte încă și mai mari te așteaptă. Noi, ca bătrânii, ne-am angajat într-o luptă ușoară. Dar pe tine, te așteaptă o victorie și mai plină de glorie asupra tiranului. Nu mai plânge. Peste trei zile Diaconul îi va urma Preotului"**. Și îi încredință administrarea în numele său a bunurilor Bisericii. Lavrentie își îndeplini pe dată sarcina împărțind bogățiile Bisericii la săraci. Cum Xist fusese condamnat să i se taie capul pe Via Appia, Sf.Lavrentie îi ieși în cale și îi strigă: **"Nu mă lăsa, Părinte Sfânt, pentru că am împărțit deja comorile pe care mi le-ai încredințat"**. Auzind vorbindu-se de comori, soldații îl prinseră și pe Lavrentie și îl duseră în fața tribunului Partenius care îl înștiință pe împărat. Somat să îi dea comorile, Lavrentie ceru să i se aducă trei zile mai târziu un mare număr de căruțe în care puse orbi, șchiopi, bolnavi, săraci și spuse: **"Iată comorile veșnice ale Bisericii, care nu se împrăstie și sporesc mereu, care sînt răspândite în fiecare și se regăsesc în toți"**. Fu supus chinurilor și aruncat în închisoare. Chinuit în foc, spuse o ultima rugăciune: **"Mulțumesc Ție, Iisuse Hristoase, pentru că m-ai învrednicit să intru pe porțile Împărăției Tale"**. Apoi își dădu duhul. Sf.Constantin cel Mare a construit o biserică lângă catacomba unde fusese îngropat Sf.Lavrentie, situată pe Via Tiburtina, la est de Roma. Iar în secolul al VI-lea cripta a fost transformată într-o mare biserică, dar mormântul a rămas în același loc.
www.calendar-ortodox.ro

11 august – Sf.Nifon, Mitropolitul Țării Românești (1434 – 1508) - "În toate zilele se cuvine să ai pe Dumnezeu și pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu în inima ta, căci toate bunătățile vin de la Domnul și de la Preacurata Maica Sa pentru cei ce nădăjduiesc spre dânsii. Fie-ți drag a te ruga de-a pururea și ți se va lumina inima și va vedea pe Dumnezeu."

"Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maică Vieții și, cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre" (troparul Adormirii Maicii Domnului)

15 august - Praznicul Adormirii Maicii Domnului - Dacă, în general, moartea creează angoase și frică, însoțite de jalea despărțirii, a coborârii în singurătatea mormântului întunecat, **moartea Maicii Domnului este plină de liniște și iubire**, de tindere spre Viața cea veșnică și de mișcarea înspre lumina cea neînserată. **Moartea Maicii Domnului devine adormire, mutare la Viață, devine un răsărit luminos al zilei celei de taină și nesfârșite**. Așa se face că sărbătoarea nu este nicidecum tristă și funebră, ci plină de lumină și bucurie.

„Moartea nu mai este moarte. Moartea strălucește de veșnicie și nemurire. Moartea nu mai este separare, ci unire. Nu mai este tristețe, ci veselie.” Or, chiar dacă Maica Domnului e mai presus decât toată făptura, totuși e una dintre noi. Destinul ei poate fi și destinul nostru. Și noi, prin moarte, ne putem muta la Viață. Nu în zadar într-una dintre cele mai cunoscute pricesne în cinstea Maicii Domnului o rugăm pe această: „Să ne duci cu tine/ Unde calea-ți duce./ Să ne duci în Ceruri,/ La Fiul tău dulce.” **Încurajați fiind însă de mutarea la Viață a Maicii Domnului**, de faptul că **prin rugăciunile ei sunt izbăvite „din moarte sufletele noastre”**, sperăm să ne ducă cu ea unde „calea-i dulce”. Nădăjduim să ajungem acolo unde este „mulțime multă, pe care nimeni n-o poate număra, din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și având în mână ramuri de finic” (Apocalipsa 7, 9).
 IPS Bartolomeu Anania

"În Maica Domnului avem în cer o inimă de mamă, inimă care s-a topit cel mai mult pentru Fiul ei și a bătut și bate ea însăși la inima Lui pentru cauza Lui, care e mântuirea noastră, căci mântuirea nu e o chestiune de justiție, ci de iubire între Dumnezeu și oameni."
 Părintele Dumitru Stăniloae (1903 – 1993)

Programul săptămânii 9 august - 16 august 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	9 august	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea lunaticului) – Pr.Dragoș
Duminică	9 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	10 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Martți	11 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Miercuri	12 august	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Miercuri	12 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Joi	13 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Vineri	14 august	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri	14 august	17 - 19	- Vecernia și Prohodul Adormirii Maicii Domnului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	15 august	8 - 11	- Sf.Liturghie (Adormirea Maicii Domnului) – Pr.Dragoș
Sâmbătă	15 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a XI-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	16 august	8 - 12	- Sf. Liturghie (Pilda datornicului nemilostiv și Sf.Brâncoveni) – Pr.Ticu
Duminică	16 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu